

แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด: กรณีศึกษาหมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

The Solutions for Drug Problems According to Public-Private Partnership (PPP) Scheme for Drug Prevention : A Case Study in Moo 4, Nongtrud Sub-district, Mueang District, Trang Province

วิสุทธินี ธานีรัตน์¹
Wisuttinee Taneerat¹

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดของผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง 2) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด และ 3) เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการวิจัย เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 19 คน ผลการศึกษพบว่า

1. การจัดทำแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง มีการจัดวางโครงการตามแผนโดยเน้นในด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน ได้แก่ การจัดการอบรมให้ความรู้แก่เยาวชนภายในพื้นที่ การจัดโครงการส่งเสริมพัฒนาองค์กรและเครือข่ายเยาวชนต่อต้านยาเสพติด โดยการจัดตั้งสภาตำบล ให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการให้ตำรวจภูธรหนองตรุด เข้ารับการอบรมหลักสูตรครูตำรวจ D.A.R.E และโครงการสร้างเครือข่ายเพื่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด

2. สภาพและปัญหาในการนำแผนไปปฏิบัติคือ ความไม่ต่อเนื่องของภาครัฐในการติดตามแผน การขาดแคลนงบประมาณและอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอต่อการจัดทำโครงการ รวมไปถึงการขาดการได้รับความร่วมมือจากประชาชนบางส่วนในพื้นที่ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวของผู้ที่ติดยาเสพติด

¹ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus

E-mail: twisuttinee@gmail.com, wisuttinee.t@psu.ac.th

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า ควรมีการวางแผนแก้ไขในภาพรวม มีการเน้นการปราบปรามที่ได้ขาดควบคุมไปด้วย รวมทั้งต้องมีการชี้แจงแนวทางและวัตถุประสงค์ของแผนให้ชัดเจน

คำสำคัญ (Keywords) : แนวทางการแก้ไข, ปัญหายาเสพติด, แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด

Abstract

The purpose of this study were; 1) to study the solutions for drug problems according to Public-Private Partnership (PPP) scheme for drug prevention, 2) to study the condition and problems of the staff involved in drug problem solving and prevention and 3) to provide policy recommendations to related agencies in drug problem solving and prevention more efficiency. This research used qualitative methods by using in-depth interviews and focus group discussion for collected data from 19 key informants. The results of this study indicated that;

1. A guideline solutions for drug problems according to Public-Private Partnership (PPP) scheme for drug prevention in case of Moo 4, Nongtrud Sub-district, Mueang District, Trang Province had been set up according to the plan, focusing on immunization such as educating the youth in the area, promoting the development of youth organizations and networks against narcotics by establishing a sub-district council. The children and youth participated in soliciting drug problems. The Nongtrud's police attended training courses for police teachers D.A.R.E and participated the networking for drug prevention.

2. The condition and problem in policy implementing were the discontinuity of the government to follow the plan. Moreover, shortage of budget and equipment were not enough for the project including the lack of participation from some people in the area especially the family of those who was addicted. The policy recommendations to related agencies should be planned as a whole and should had emphasis on suppressing the decisive along with. The purpose of the plan must be clear.

3. Policy implementation recommendation should include continuity in project implementation and encourage people in the area to take part seriously. It also allows more outside organizations to participate.

Keywords : The Solutions, Drug Problems, Public-Private Partnership (PPP) Scheme for Drug Prevention

บทนำ (Introduction)

ปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน นั่นก็คือ ปัญหายาเสพติด ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีหน้าซ้ำยังบั่นทอนความเจริญเติบโตของประเทศอีกด้วย เพราะย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของสังคมนั้น หากเด็กและเยาวชนในชาติต่างหลงมอมเมาในยาเสพติด อาจจะนำมาซึ่งปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาการลักทรัพย์ การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมไปถึงการพนันและอาชญากรรมต่างๆ หรือปัญหาการค้ำมนุษย์ เป็นต้น ดังนั้น ผลพวงจากปัญหายาเสพติด ไม่ได้ส่งผลกระทบเพียงแค่ปัญหาในระดับสังคมเท่านั้น แต่ในระดับชาติ ยังพบว่า ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดการทุจริต คอร์รัปชัน โดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ การรับสินบน การกลั่นแกล้งรีดไถ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำความผิด ซึ่งทำให้ประชาชนและสังคมเกิดความไม่ศรัทธาและเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Tanwan, 2012)

นอกจากนี้ ในแง่ของการพัฒนาอาจจะทำให้ประเทศขาดทรัพยากรที่เป็นทุนมนุษย์ (Human capital) ซึ่งเป็นกำลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนประเทศชาติต่อไปได้ในอนาคตอีกด้วย (Wedchayanon, 2017) อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างให้ความสำคัญ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีการทุ่มเทงบประมาณต่างๆ จำนวนมาก เพื่อนำมาใช้ในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาและฟื้นฟู ซึ่งถือว่ารัฐบาลได้พยายามแก้ไขปัญหาดังแต่ระดับต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำก็ว่าได้ แต่ทว่าก็ยังไม่สามารถทำให้ปัญหายาเสพติดหมดไปจากสังคมไทยได้ สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน จากการสำรวจหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศทั้งหมด 81,962 แห่ง ประจํารอบที่ 1/2560 พบว่า มีหมู่บ้านที่ไม่มีปัญหายาเสพติดเลยจำนวน 50,464 แห่ง คิดเป็นประมาณร้อยละ 62 และมีหมู่บ้านที่มีปัญหาในระดับมากถึง 7,145 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.72 จากหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด โดยสามารถแสดงข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนในประเทศไทยที่มีปัญหายาเสพติด

ระดับปัญหายาเสพติด	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน (แห่ง)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหายาเสพติด	50,464	61.57
มีปัญหายาเสพติดในระดับน้อย	17,724	21.62
มีปัญหายาเสพติดในระดับปานกลาง	6,629	8.09
มีปัญหายาเสพติดในระดับมาก	7,145	8.72
จำนวนรวมทั้งสิ้น	81,962	100.00

ที่มา: Office of the Narcotics Control Board (2017A)

ดังนั้น จากข้อมูลสถิติดังกล่าวได้บ่งบอกว่าในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนกลับมีปัญหายาเสพติดถึงเกือบร้อยละ 40 ซึ่งสะท้อนให้ภาพที่ชัดเจนว่าปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย จึงทำให้รัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาเร่งด่วนและต้องการให้มีการ

ดำเนินการเพื่อควบคุมและลดระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดให้ได้โดยเร็ว โดยได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ ภายใต้ “แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด” ที่ทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องมีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยกำหนดชุมชนในการดำเนินการตามแผนจำนวน 5,647 แห่งทั่วประเทศ เป็นหมู่บ้านที่ห่างไกลจากยาเสพติด (Office of the Narcotics Control Board, 2017B) อย่างไรก็ตาม หนึ่งในหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการ ก็คือ หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยสาเหตุสำคัญที่ทำให้หมู่บ้านดังกล่าวต้องเข้าร่วมโครงการ สืบเนื่องจากในวันที่ 11 พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2560 ได้เกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นนั่นก็คือ การที่มีเด็กผู้หญิงวัย 8 ขวบ ได้ถูกล่อลวงให้ดื่มน้ำอัดลมผสมยาบ้าเข้าไปและถูกข่มขืนจนเสียชีวิตในที่สุด ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างความโกรธแค้นแก่ชาวบ้านในหมู่บ้านเป็นอย่างมาก และกลายเป็นแรงผลักดันให้ตระหนักว่าในพื้นที่แห่งนี้จำเป็นต้องมีการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเร่งด่วนที่สุด ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงได้ประชุมร่วมกัน จนได้ข้อสรุปว่าในพื้นที่แห่งนี้จะต้องเป็นหนึ่งในหมู่บ้านที่มีการนำกลไกประชารัฐ ตามนโยบายประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดมาใช้

สำหรับแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดนั้น เป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ได้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับส่วนกลางและพื้นที่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และนำผู้มีส่วนเกี่ยวข้องออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อให้สังคมและประชาชนปลอดภัยจากยาเสพติด โดยมีแผนบริหารจัดการอย่างบูรณาการ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการการแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงพื้นที่ตามสภาพปัญหาที่มีบริบทที่แตกต่างกันเพื่อลดปัญหายาเสพติดในระดับชุมชนทั่วประเทศ ดังนั้น หมู่บ้าน/ชุมชนต่างๆ จะต้องทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนประชารัฐ เพื่อสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนที่มั่นคงปลอดภัยจากยาเสพติด โดยทำงานร่วมมือกันกับภาคีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Office of the Narcotics Control Board, 2017B) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนสภาพและปัญหาของผู้ปฏิบัติงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดของผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด

3. เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดและประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) จำนวน 19 คน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตรุด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตรุด นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน นักบริหารงานสวัสดิการสังคม ตำรวจภูธรหนองตรุดจำนวน 2 คน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการประจำหมู่บ้าน และประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ซึ่งเป็นแบบทางการกึ่งโครงสร้าง

2.2 แบบประเด็นหัวข้อที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus group)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด สภาพและปัญหาของผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ด้านข้อมูล โดยแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

3.1 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด จำนวน 7 คน ใช้วิธีการเจาะจงเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ และเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

3.2 ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน ใช้วิธีการเจาะจงเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ และเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

3.3 ประชาชนในพื้นที่ จำนวน 10 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา และเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดของเลียวนาร์ด (Leonard's method) เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ถอดเทปที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกเป็นบทสนทนาตามตัวอักษร มีการตรวจสอบข้อมูลโดยการเปรียบเทียบข้อมูลจากการฟังเทปหลายๆ ครั้ง หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทป การบันทึกภาคสนาม และจากการสังเกตในพื้นที่ มาอ่านทวนซ้ำหลายๆ รอบ พยายามสังเกตความหมายของคำบรรยายทุกขั้นตอน ตัดสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องออกให้เหลือเฉพาะแก่น (Core) จากนั้นถอดรหัสข้อความ (Coding) ออกจากบทสนทนาแล้วพิจารณาคำต่างๆ ว่าแสดงถึงอะไร สรุปประเด็นหลักโดยการรวมประเภทของเรื่องหรือประเด็นย่อยที่ได้ที่มีเนื้อหาเข้ากลุ่มกัน รวบรวมเข้าเป็นเรื่องเดียวกัน พิจารณาแต่ละประเด็นและความหมายของคำ การตอบสนองของผู้ให้ข้อมูลหรือผู้

มีส่วนร่วมในแต่ละเหตุการณ์ จำแนกข้อมูลที่ได้ตามความหมาย ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจภายในได้
บริบทนั้นๆ อย่างสมบูรณ์

ผลการวิจัย (Research Results)

1. แนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดใน
พื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จากการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่
เกี่ยวข้องนั้นต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นอย่างมาก เพราะต่างมองว่าเป็น
ปัญหาที่มีความรุนแรงที่หากไม่แก้ไขอาจจะมีการขยายผลไปยังชุมชนอื่นๆ ได้ ดังนั้น ลักษณะ
แนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด สามารถจำแนกตามหน่วยงาน ดังนี้

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตรุด จังหวัดตรัง จากการศึกษา พบว่า องค์การบริหาร
ส่วนตำบลหนองตรุดนั้น มีการเน้นย้ำว่าโครงการโดยส่วนใหญ่จะเน้นไปทางป้องกันมากกว่า
ปราบปราม จัดทำโดยการเป็นตัวกลางสนับสนุน ประสานงานแก่หน่วยงานต่างๆ เช่น โรงเรียน
ชุมชน สถานีตำรวจ สาธารณสุข ในการให้งบประมาณสนับสนุนในการจัดทำโครงการ และองค์การบริหาร
ส่วนตำบลหนองตรุดได้มีการจัดทำโครงการอบรมให้แก่เยาวชน และมีการจัดตั้งสภาเด็ก
เพื่อให้เยาวชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการตั้งด่านตรวจ
ปัสสาวะเพื่อตรวจค้นสารเสพติดในร่างกายทั้งในชุมชนและในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬา
ต่อต้านยาเสพติด นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตรุด ยังมีบทบาทในการมีส่วนร่วมใน
การประสานงานระหว่างชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และหน่วยงานภาครัฐจาก
ส่วนกลางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น มีการนำงบประมาณที่ได้รับไปกระจายแก่หน่วยงาน
ต่างๆ เพื่อจัดโครงการ หรือนำโครงการที่ส่วนกลางกำหนดมาดำเนินการต่อ ตัวอย่างเช่น โครงการ
จัดอบรมเยาวชนให้ห่างไกลจากยาเสพติด โดยได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียนในการส่งเยาวชนเข้า
รับการอบรม รวมทั้งยังมีการประชุมกับหัวหน้าส่วนราชการเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด และ
ได้แต่งตั้งคณะกรรมการต่อต้านยาเสพติดของจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการจัดประชุมและหาแนว
ทางแก้ไขปัญหายาเสพติด นอกจากนั้นแล้วมีการกำหนดมาตรการขึ้นเด็ดขาดในการห้ามไม่ให้
เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด นอกจากสื่อสารภายในองค์กรให้
รับทราบแล้ว ก็มีการจัดการณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้แก่ชุมชนโดยรอบรับทราบด้วย ส่วนการ
จัดลำดับความสำคัญของโครงการที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น มาจากการเลือก
โครงการที่เน้นการป้องกันมากกว่าโครงการปราบปราม เช่น การจัดโครงการอบรม โดยต้องเลือก
โครงการที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน เนื่องจากเยาวชนเป็นกำลังหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ

1.2 ผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง
จังหวัดตรัง จากการศึกษา พบว่า การจัดทำแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ใหญ่บ้าน
และคณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้มีการเรียกจัด
ประชุมกับลูกบ้านในทุกๆ เดือน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อีกทั้งยังได้รับการ
สนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลาง เช่น ปปส. ภาค 9 ได้แจกอุปกรณ์กีฬา จาก ปปส. ภาค 9 เพื่อ

แจกให้คนในชุมชนได้เล่นกีฬา ห่างไกลจากยาเสพติด หมู่บ้านก็มีการมอบให้เด็กๆ ในช่วงกีฬา สโมสรการบริหารส่วนตำบล เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนได้เล่นกีฬาเพื่อห่างไกลจากยาเสพติด มีการติดตั้งด่าน สกอตไม่ให้บุคคลภายนอกที่มีปัญหาเสพติดเข้ามาในชุมชน และมีการนำเยาวชนในชุมชนไปอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดกับทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตุ๊ด รวมทั้งมีการจัดทำ ป้ายณรงค์ไม่ให้คนในชุมชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น การขอความร่วมมือจากประชาชนภายในพื้นที่ พบว่า ได้จัดตั้งให้เป็นหมู่บ้าน อพป. เพื่อดูแลความ มั่นคงและความสงบภายในพื้นที่ของตนเอง โดยจากการเข้าร่วมประชุมกับคนในชุมชนเป็นประจำ ทุกเดือน ทำให้ทุกคนในชุมชนเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล และช่วยกันจับผู้ ที่กระทำความผิด

1.3 ตำรวจภูธรหนองตุ๊ด จากการศึกษา พบว่า ตำรวจภูธรหนองตุ๊ดเน้นในด้านการ ปราบปรามเช่นเดียวกัน จับกุมผู้ต้องหาเกี่ยวกับยาเสพติด และทำหน้าที่ในการเข้าไปให้ความรู้แก่ ชุมชนเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด เช่น เข้าไปให้ความรู้ในชุมชน หรือเป็นคุณครู D.A.R.E ให้ความรู้ แก่นักเรียนในโรงเรียนต่างๆ และจัดตั้งทีมมวลชนสัมพันธ์เพื่อเข้าไปป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายในชุมชน โดยในส่วนของการติดตามผลโครงการนั้น ทางตำรวจภูธรหนองตุ๊ดจะสำรวจ จากจำนวนคดีที่เกิดขึ้นว่ามีจำนวนลดลงหรือไม่ สอบถามกับประชาชนในพื้นที่หลังจากมีการจัด อบรมโครงการ และในแผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรหนองตุ๊ด จังหวัด ตราง มีกำหนดการติดตามผลไว้ คือ 1) การนิเทศงาน คือ เป็นลักษณะการรับการออกตรวจ แนะนำ สั่งการ ตรวจเยี่ยมของผู้บังคับบัญชาในระดับตำรวจภูธรจังหวัดตราง เพื่อติดตามผลการ ปฏิบัติของหน่วยงานในพื้นที่ 2) การพิจารณาจากตัวชี้วัด กล่าวคือ เป็นการพิจารณาจากตัวชี้วัด ตามแผนต่างๆ ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย แผนงาน /โครงการ /กิจกรรม /เป้าหมาย รวมทั้งการ ประเมินผลจากความคิดเห็นของประชาชนและรายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตาม แผนดังกล่าว ให้ตำรวจภูธรจังหวัดตรางทราบ ภายในกำหนดแต่ละไตรมาสของปีงบประมาณ

ตำรวจภูธรหนองตุ๊ด ได้สร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชนในพื้นที่ด้วยการจัดการประชุม พบปะกับประชาชนและสร้างกิจกรรมร่วมกัน เช่น การเดินรณรงค์ต้านยาเสพติด ให้ประชาชนได้ เข้ามามีส่วนร่วม จากแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตุ๊ด อำเภอเมือง จังหวัดตรางจากผู้ที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการจัดทำ แนวทางในการแก้ไข โดยลักษณะของแผนมีการจัดวางโครงการตามแผนโดยเน้นในด้านการสร้าง ภูมิคุ้มกัน ซึ่งสามารถสรุปลักษณะแนวทางได้ดังนี้

- การจัดการอบรมให้ความรู้แก่เยาวชนภายในพื้นที่ ได้แก่ โครงการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการสอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด โครงการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยใช้ หลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ
- โครงการส่งเสริมพัฒนาองค์กรและเครือข่ายเยาวชนต่อต้านยาเสพติด โดยการจัดตั้ง สภาตำบล โดยให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติด

- โครงการครูตำรวจ D.A.R.E. มีการให้ตำรวจภูธรหนองตรุด เข้ารับการอบรมหลักสูตรครูตำรวจ D.A.R.E. เพื่อเข้ามาอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนโรงเรียนวัดเขี้ยวชาญกิจทุกวันศุกร์

- โครงการสร้างเครือข่ายเพื่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด โดยให้ประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 เข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล และร่วมกันตั้งด่านสกัดตรวจยาเสพติดจากบุคคลภายนอก และบุคคลภายในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จากการสนทนากลุ่มประชาชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการดำเนินงานที่สำคัญ พบว่า ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุดมีการจัดประชุมหมู่บ้านเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาเสพติดเป็นประจำทุกๆ 2 ครั้ง ต่อเดือน โดยมีคณะกรรมการหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตรุด และตำรวจภูธรหนองตรุด เข้าร่วมการประชุมด้วย ซึ่งประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด โดยได้เข้าร่วมการเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผน พบว่า ประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุดได้มีการเข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง แต่ไม่กล้าที่จะเสนอความคิดเห็นมากนัก เนื่องจากกลัวการโดนทำร้ายจากผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้กลุ่มประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา เสนอข้อเสนอนะ และให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านการให้ข้อมูลปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากยิ่งขึ้น

สำหรับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง นั้น พบว่า การนำแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดมาใช้แก้ปัญหายาเสพติด ทำให้ปัญหายาเสพติดภายในพื้นที่ลดลงจากเมื่อปีก่อน และยังพบอีกว่า ประโยชน์จากการนำแผนประชารัฐปลอดภัยยาเสพติดมาใช้ ทำให้มีความปลอดภัยในชุมชนมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่รู้สึกปลอดภัย ไม่ต้องใช้ชีวิตหวาดระแวงในการใช้ชีวิตภายในชุมชน เนื่องจากปัญหายาเสพติดในชุมชนลดลง อีกทั้งส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นแผนที่ได้เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นสำคัญ ทำให้เยาวชนในพื้นที่ได้รับรู้โทษของยาเสพติด และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนั้น แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดจึงช่วยให้ปัญหายาเสพติดภายในพื้นที่ลดลง แต่ก็ไม่สามารถช่วยขจัดให้ปัญหายาเสพติดหมดไปได้ 100% เนื่องจากจำเป็นต้องได้รับการร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้มากขึ้น ตลอดจนการนำแผนมาปฏิบัติอย่างจริงจังของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับความต่อเนื่องในการจัดโครงการ และระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามแผน แต่ก็ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการแก้ไขปัญหายาที่ต้นเหตุ

3. ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติตามแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จากการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและสนทนากลุ่มประชาชนในพื้นที่ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญจากการปฏิบัติตามแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง คือ ประชาชนบางส่วนยังขาดการให้ความร่วมมือและขาดความใส่ใจในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่ติดยาเสพติด และบางครอบครัวยังขาดความใส่ใจต่อบุตรหลานของตนเอง ขาดการยอมรับว่าบุตรหลานของตนนั้นติดยาเสพติด ทำให้ไม่ยอมส่งบุตรหลานของตนเข้าร่วมโครงการบำบัดยาเสพติด รวมถึงผู้ที่ติดยาเสพติดก็ไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมรับการบำบัด จึงส่งผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ทำให้ผลลัพธ์การดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และการส่งผู้ติดยาเสพติดไปบำบัดที่มหาวิทยาลัยลูกผู้ชาย กลับทำให้ผู้ติดยาเสพติดได้รู้จักกับผู้ติดยาเสพติดรายอื่นเพิ่มขึ้น ทำให้รู้จักช่องทางเกี่ยวกับจำหน่ายยาเสพติดเพิ่มขึ้น ซึ่งหมายความว่ามหาวิทยาลัยลูกผู้ชายไม่สามารถช่วยบำบัดให้เลิกเสพยาเสพติดได้นอกจากนี้ ในส่วนของภาครัฐเองขาดงบประมาณในการจัดทำโครงการ วัสดุอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ เช่น กล้องถ่ายรูป ฟิล์ม รถยนต์ เครื่องขยายเสียง หนังสือคู่มือประชาชน แผ่นพับโปสเตอร์ วีดิทัศน์ เป็นต้นและยังขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานและขาดการติดตามความคืบหน้าของแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การทำสงครามกับยาเสพติดที่มุ่งขจัดให้ยาเสพติดหมดไปจากโลกนี้ โดยใช้แนวทางบังคับใช้กฎหมายอย่างสุดโต่งเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ เพราะแท้ที่จริงแล้วปัญหายาเสพติดเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ระบบสาธารณสุข อาชญากรรม สิทธิมนุษยชน ความยากจน หรือแม้แต่การพัฒนา และอีกหลากหลายประเด็น ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงต้องอาศัยนโยบายที่ถูกต้องในการจัดความสมดุลที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางการขับเคลื่อนแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด รัฐบาลจึงกำหนดแผนการขับเคลื่อนงาน ภายใต้แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด และกลไกของประชารัฐในระดับพื้นที่ชุมชนขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นแนวทางในการผลักดันให้เกิดการดำเนินงานอย่างบูรณาการทั้งในระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อร่วมปราบปรามผู้ค้าและเครือข่ายยาเสพติด ขจัดผู้มีอิทธิพล ตัดวงจรการค้ายาเสพติด และพัฒนาระบบการสกัดกั้นลำเลียง เพื่อปราบปรามเครือข่ายยาเสพติดให้น้อยลง และเนื่องจากเกิดเหตุการณ์การถูกล่อลวงไปข่มขืนของเด็กในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรังขึ้น ดังนั้น ทางหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจึงได้กำหนดนโยบายในการนำแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด มาใช้ในการปราบปรามปัญหายาเสพติดดังกล่าวในชุมชนได้ลดลงและหมดไปจากชุมชน ดังนั้น แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ จึงเป็นลักษณะของการนำปัญหาสาธารณะ (Public problem) มากำหนดเป็นนโยบาย (Policy formulation) แล้วจึงนำ

นโยบายมาสู่ขั้นตอนในการปฏิบัติ (Policy implementation) โดยเป็นไปในลักษณะของการบูรณาการสร้างความร่วมมือกับหลายภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

2. การที่หมู่บ้านรวมตัวกันเป็นหมู่บ้านอปป. คือ เป็นเครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ เครือข่ายที่ดำเนินการโดยยึดภารกิจหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งเครือข่าย โดยเป็นการรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมเป็นครั้งคราวตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น เครือข่ายการเรียนรู้ เครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของภาครัฐ เป็นต้น และเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งของภาครัฐ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภาคภาครัฐในด้านต่าง ๆ (Wised, 2004) ดังนั้น ลักษณะของการบริหารงานแบบเครือข่ายนี้ ถือได้ว่าเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นั่นคือ ธรรมาภิบาล (Governance) ซึ่ง Nicholas Henry (2013 : 47-49) ได้อธิบายไว้ว่าเป็นลักษณะที่ภาครัฐจะลดบทบาทของตนเองลง และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคพลเมือง ภาครัฐและเอกชน องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ภาคประชาสังคมรวมทั้งองค์กรภาครัฐอื่นๆ ได้เข้ามามีบทบาทและเข้ามาร่วมทำงานกับภาครัฐเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งในแง่ของการร่วมแก้ไขปัญหา วางแผนการพัฒนา หรือแม้แต่การแบ่งปันองค์ความรู้ร่วมกัน โดยอาศัยจุดแข็งของแต่ละภาคส่วนเพื่อบรรลุไปสู่เป้าหมายร่วมกัน เนื่องจากแต่ละกลุ่มที่ได้มารวมตัวกันนั้นต่างมีความถนัดที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การมารวมตัวกันจึงก่อให้เกิดการแบ่งงานกันทำ จนก่อให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และยังช่วยส่งเสริมให้เกิดเป็นนวัตกรรม/องค์ความรู้ใหม่ๆ ขึ้น มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการดำเนินงาน ตลอดจนมีความรวดเร็วในการเข้าถึงบริการอีกด้วย (Goldsmith & Eggers, 2004)

3. สำหรับลักษณะการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ ถือได้ว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญของแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด เนื่องจากหมู่บ้าน/ชุมชนต่างๆ ที่เข้าร่วมการดำเนินงานตามแผนจะต้องทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนประชารัฐ เพื่อสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนที่มั่นคงปลอดภัยจากยาเสพติด โดยมีทำงานร่วมมือกันกับภาคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น กระบวนการการมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิดตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคล แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Roobngam, 2002) ซึ่งหากพิจารณาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด มีระดับการมีส่วนร่วมมากถึงระดับ 5 ตามที่ Pattanapongsa (2003) ได้กล่าวถึงระดับของการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไปว่าแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 1) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลของตน /ครอบครัว /ชุมชนของตน 2) การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร 3) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย 4) การมีส่วนร่วมทำ คือ ร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด และ 5) การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ อาจไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ ดังนั้น ประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้เข้ามามีส่วนร่วม

ตั้งแต่ระดับแรก คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในการข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในชุมชนที่เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และระดับที่สองคือ การเข้าร่วมการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำทุกเดือน เพื่อรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงรับทราบการชี้แจงแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด ระดับที่สาม คือ การได้ร่วมตัดสินใจในการทำโครงการ เช่น การเข้าร่วมเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การเข้าร่วมการจัดตั้งด่าน และตัดสินใจในการเลือกตรวจผู้ต้องสงสัย ระดับที่สี่ คือ ประชาชนในหมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุด จังหวัดตรัง จากการศึกษา พบว่า ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น จนถึงการจัดทำโครงการ และระดับที่ห้า คือ การที่ประชาชนแม้จะไม่เข้าร่วมโครงการ แต่ช่วยเหลือในการช่วยแจ้งเบาะแส หรือช่วยกันสอดส่องดูแลภายในชุมชน

4. จากการนำแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่นั้น หากพิจารณาในแง่ของทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ Van Meter และ Van Horn (1975, Cited in Ketsuwan, 2008: 217-219) ได้กำหนดตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเอาไว้ โดยตัวแบบนี้มุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแปรนั้น โดยจากแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลหนองตรุดนี้ พบว่า มีปัญหาที่สำคัญในด้านของการขาดทรัพยากรนโยบายเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานและติดตามความคืบหน้าของแผน ประเด็นจำนวนเจ้าหน้าที่ที่เข้ามาปฏิบัติโครงการ และการขาดการรับรู้แนวทางของนโยบาย จนทำให้มีประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือและขาดความใส่ใจในการให้ข้อมูลที่แท้จริงกับหน่วยงานภาครัฐ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Che-masae and Mhadmarn (2016)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ในการจัดทำแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ควรมีการวางแผนสำหรับแก้ไขปัญหาเสพติดภายในภาพรวม

1.2 แม้ว่าการจัดทำโครงการโดยการเน้นการป้องกันจะทำให้ปัญหาเสพติดลดลง แต่ภาครัฐนั้นควรเน้นการปราบปรามที่เด็ดขาดควบคู่ไปด้วย

1.3 ภาครัฐควรมีการชี้แจงแนวทาง วัตถุประสงค์ของแผนให้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะการนำไปปฏิบัติ

2.1 ควรมีการความต่อเนื่องในการจัดทำโครงการตลอดทุกปี และมีการให้งบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดทำโครงการ

2.2 ประชาชนในพื้นที่ควรต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่เพียงการให้ข้อมูล

2.3 องค์การภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ และแลกเปลี่ยนความรู้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาเสพติด

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชาลาม เจมะแซ และฐูเซน หมัดหมั่น. (2559). ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนต่อแนวทางการแก้ไข ปัญหาเสพติดของรัฐในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส. วารสาร AL-NUR บัณฑิต วิทยาลัย, 11(20), 99 -113.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง. กรุงเทพฯ: 598 Print.
- นิสดารค์ เวชยานนท์. (2560). การบริหารทุนมนุษย์เชิงกลยุทธ์ของไทย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐ ประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ยุพาพร รูปงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณในการปฏิรูประบบ ราชการ. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะ พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- ลักษณีย์ ทันวัน. (2555). การศึกษาแนวทางการแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สหทัย วิเศษ. (2547). โครงการความร่วมมือระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนกับสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560ก). สถานการณ์การแพร่ระบาด ยาเสพติด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.nccd.go.th>. สืบค้นเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560ข). แผนประชารัฐร่วมใจ ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2561. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.nccd.go.th>. สืบค้นเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560.
- สุรินทร์ กิจนิตยชีวี. (2548). ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา. วารสารสื่อพลัง. 13(4), 2-15.
- Goldsmith, S. & Eggers, W. D. (2004). *Governing by Network: The New Shape of the Public Sector*. Washington, D.C. BROOKINGS INSTITUTION PRESS.
- Henry, N. (2013). *Public Administration and Public Affairs*. 12th ed. Pearson Education Inc.

Translated Thai References

- Che-masae, S. and Mhadmarn, H. (2016). The Opinion of Community Leaders on Drug Problem Solution of Government in Mueang District Area Narathiwat Province. **AL-NUR Journal of Graduate School, Fatoni University**. 11(20): 99 -113.
- Ketsuwan, R. (2008). **Policy Implementation**. 3rd ed. Bangkok: Se-Ed Education Public Company Ltd.
- Kitchanichee, S. (2005). Community and Educational Participation. **Journal of Media Power**. 13(4): 2-15.
- Office of the Narcotics Control Board. (2017A). **The situation of the drug epidemic**. [Online]. Accessible from: <http://www.nccd.go.th>. Retrieved on May 14, 2017.
- Office of the Narcotics Control Board. (2017B). Public health security plan, 2561. [Online]. Accessible from: <http://www.nccd.go.th>. Retrieved on May 14, 2017.
- Pattanapongsa, N. (2003). **Participation: Basic principles, Techniques and examples**. Bangkok: 598 Print.
- Roobngam, Y. (2002). **Involvement of the bureaucrats in the bureaucratic reform**. Master of Arts Social Development, Faculty of Social Development, National Institute of Development Administration.
- Tanwan, L. (2012). **The study on the solutions to drug problems in Pong Nam Ron district, Chantaburi province**. Special Problems, Master of Public Administration in Public and private sector management. College of Public Administration Burapa University.
- Wedchayanon, N. (2017). **Strategic Human Capital Management in Thailand**. Bangkok: School of Public Administration, National Institute of Development Administration.
- Wised, S. (2004). **The Joint Public-Private Partnership Project with the National Economic and Social Advisory Council (NESDB) proposed the National Economic and Social Advisory Council**. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.